

РЕШЕНИЕ

№ 3872

гр. София, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2678** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на И. Л. И., чрез адв. Т. К. Р. срещу Решение № 2153-21-13 от 17.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/89 от 02.12.2022 г. на ръководител ПО в ТП на НОИ – С.-град. В жалбата се поддържа становище за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение и на потвърденото с него разпореждане. Поддържа се, че за периода 23.03.1992 г. до 31.03.1993 г. жалбоподателят е упражнявал трудова дейност като „формовчик“ по трудово правоотношение с предприятие – фирма „БУСЕР-СОФИЯ“ ООД, като осигурителят изрично в заверката на трудовата книжка е отбелязал, че трудът е от I категория по т.4 от Правилника за категоризиране на труда при пенсиониране (отм.). Иска се отмяна на процесното разпореждане и потвърждаващото го решение.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от процесуалния си представител, който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – директор на ТП на НОИ – С.-град, чрез юрк. М., оспорва жалбата, като сочи, че претендираният от жалбоподателя период не се обхваща от разпоредбите на ПКТП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал Заявление № 2113-21-9677/01.12.2021 г., с което е поискал отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като е представил и необходимите документи по чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС). След преценка за правото на лична пенсия за ОСВ е постановено разпореждане № [ЕГН]/6 от 25.01.2022 г., с което е отказано отпускането на исканата пенсия, тъй като пенсионният орган е приел, че не са изпълнени изискванията на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 и чл. 69б КСО.

Разпореждането е обжалвано, като са представени допълнителни доказателства относно претендираното право, като е постановен отказ, обективизиран в разпореждане № [ЕГН]/40/10.06.2022 г.

С жалба вх. № 1012-21-929/24.06.2022 г. разпореждането е обжалвано, като отново са представени писмени доказателства.

След извършени служебни проверки е постановено процесното разпореждане № [ЕГН]/89/02.12.2022 г., с което отново е отказано отпускането на ЛП за ОСВ. Срещу разпореждането е подадена жалба вх. № 1012-21-18/10.01.2023 г., в която е посочено, че неправилно е определена категорията на стажа му от 23.03.1992 г. до 31.03.1993 г. на длъжност „формовчик“ в „Бусер-София“ ООД. Въз основа на така подадената жалба е издадено и процесното решение, в което е възприето, че представената от жалбоподателя трудова книжка № 6129/26.11.1979 г., бе удостоверява безспорно трудов стаж на жалбоподателя в „Бусер – София“ ООД, поради което такъв не следва да бъде зачитан.

Решението е връчено на 02.03.2023 г. (л.111).

Жалбата на И. Л. И. е допустима за разглеждане, но по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК Съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предвид гореизложеното и с оглед Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ /л. 112/, съдът намира, че процесното решение на директора на ТП на НОИ С.-град е издадено от компетентен орган. Спазено е изискването за форма, като са изложени в достатъчна степен мотивите на органа, обусловили отхвърлянето на подадената пред него жалба. Потвърденото от директора на ТП на НОИ С.-град разпореждане също е издадено от компетентен орган, видно от заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. /л.113/, при спазване изискването за форма и посочване на фактическите и правни основания за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК, като е събрал всички относими доказателства.

С процесното разпореждане е прието, че към 01.12.2021 г. жалбоподателят е навършил 63 години 06 месеца и 08 дни, като съгласно представените документи му е зачетен стаж от I категория в размер на 09 години 00 месеца и 22 дни, както и от трета категория – 21 години 02 месеца и 12 дни. На основание чл. 104 КСО общият осигурителен стаж от трета категория е 36 години 03 месеца и 19 дни.

Съгласно чл. 69б, ал. 1 КСО лицата, които са работили 10 години при условията на първа категория труд, придобиват право на пенсия при следните условия: 1. навършили са възраст до 31 декември 2015 г. 47 години и 8 месеца за жените и 52 години и 8 месеца за мъжете и имат сбор от осигурителен стаж и възраст 94 за жените и 100 за мъжете; 2. от 31 декември 2015 г. възрастта по т. 1 се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца за мъжете и с по 4 месеца за жените до достигане на 55-годишна възраст. С разпореждането е приета възраст за пенсиониране не по-рано от 53 години и 8 месеца през 2021 г.

Спорният въпрос по делото е дали правилно не е приет стажа му от 23.03.1992 г. до 31.03.1993 г. на длъжност „формовчик“ в „Бусер-София“ ООД за такъв от първа категория.

Видно от приложения на л. 60-61 препис от трудова книжка № 6129, за периода от 23.03.1992 г. до 31.03.1993 г. е вписан стаж при осигурителя „Бусер-София“ ООД, на длъжността формовчик, като е отбелязано, че труда е от първа категория по т. 4 от ПКТП.

Не е спорно между страните, че съгласно писмо изх. № 33-00-86/11.05.2021 г. от главния секретар на министерството на икономиката, създаденото през 1948 г. ТПК „Б.“, през 1990 г. заводът се е преобразувал в Предприятие за металокерамика /ПМК/ „Л.“ – С.. През 1991 г. ПМК „Л.“ се преобразува в ДФ „Б. – С.“. През 1991 г. дружеството е преобразувано в „Бусер – София“ ЕООД.

Административният орган е приел, че трудовата книжка не доказва наличието на процесния стаж, тъй като за спорния период работодател е „Бусер-София“ ООД, докато дружеството е било ЕООД, което се установява и от Заповед № РД-17-713/05.08.1991 г., за преобразуване на дружеството. Прието е, че в трудовата книжка е вписан друг осигурител, което се споделя от настоящия съдебен състав. При грешки в името на осигурителя не може да се приеме, че са налице годни доказателства, удостоверяващи осигурителен стаж и доход за спорния период.

На следващо място трудовата книжка е подпечатана на 23.03.1992 г. и на 31.03.1993 г. с печат на Опитен завод, който обаче съгласно писмо изх. № 33-00-86/11.05.2021 г. не съществува от 1990 г. Същият е преобразуван в Предприятие за металокерамика „Л. С.“.

С оглед горните съображения не може да се приеме за доказан положението стаж в „Бусер-София“ ЕООД. В тази връзка изводите на административния орган се споделят изцяло от настоящия съдебен състав. Правилни са и доводите, че стажът не следва да се категоризира като такъв от първа категория. Това е така, тъй като посочената в трудовата книжка т. 4 (чл. 4) от ПКТП (отм.) касае работещите в следните производства и дейности на б. „а“: технологичния металургичен комбинат "Г. Д." - С. - работници и инженерно-технически работници до началник на цех (производство) включително от металургичното производство за добив на мед; производствата за добив на: електролитна мед, син камък, благородни и редки метали, сярна киселина; участък "Котли-утилизатори"; лабораторията за пробирен анализ на благородни метали; лабораторията за готова продукция в производството на сярна киселина и

прахо-газовата лаборатория; работници от специализираната бригада за поддръжка и ремонт на високооборотни и вентилационни машини; работници по ремонт и поддържане на В и К мрежи; работници от технологичния транспорт, включително тежка механизация, изолировчици, кофражисти и работници от товаро-разтоварни групи, обслужващи производствата: металургично, електролитно, сярна киселина, благородни и редки метали; работници от шлако-кристализационните полета; б. „б“ минно-металургичното предприятие "Г. Димитров" - гара Елисейна - работници и инженерно-технически работници до началник-цех (производство), включително в добива на мед, медни сплави, производство на изделия от цветни метали и сплави, участък "Шихтоподготвителен" и участък "Металургично прахоулавяне"; б. „в“ работници и инженерно-технически работници до началник на район (обособено производство, началник строителен обект и технически ръководител) включително от Фирмата "Металургремонт", П. "Кремиковци" и други организации за времето, когато извършват ремонт, монтаж, строителство, реконструкция и модернизация в производствата, цеховете и заводите на Фирмата "Кремиковци" и Фирмата "Стомана", включени в раздел първи; и б. „г“ работници и инженерно-технически работници до технически ръководител (технолог) включително от други цехове (звена) на Т. "Г. Д." - С., Минно-металургичното предприятие "Г. Димитров" - Елисейна, Фирмата "Металургремонт" и други организации за времето, когато извършват ремонтни и строително-монтажни работи или обслужват технологичния процес в производствата и дейностите, посочени в букви "а" и "б".

Спорният стаж не попада и в хипотезата на чл. 4а, б. „б“ ПКТП - Комбинат за цветни метали "Д. Б." - П.: работници и инженерно-технически работници до началник (технолог) включително, заети в оловното производство, цинковото производство, пържилно-контактния цех, праховата металургия, кадмиевото отделение, прахо-газовата лаборатория, технологичния транспорт, включително тежката механизация, шихтовото стопанство (без работещи в складовете на материално-техническото снабдяване), добив на калай в [населено място], цех К. и А, леярните на Р. и поялчици на олово от всички производства; работници и инженерно-технически работници до началник на цех (технически ръководител) включително от други цехове (звена) на К. "Д. Б." - П., Фирмата "Металургремонт" и други организации за времето, през което извършват ремонтни, строително-монтажни дейности или обслужват технологичния процес в посочените производства (цехове, звена, работни места).

Спорният стаж не попада и в хипотезата на б. „н“, която изисква стажът да е положен непосредствено в леярско производство на черни метали. Съгласно представеното по делото удостоверение от 23.10.2020 г. на СГС, предмет на дейност е производствена, научно-изследователска и маркетингова дейност, точни отливки и резервни части, инструментална екипировка и технологично оборудване, търговия в страната и чужбина, с основна дейност машиностроителна и металообработваща промишленост. В конкретния случай не може да се приеме, че дейността, която се твърди да е извършвана, да е попада в приложното поле на б. „н“, нито е доказана поне същата вредност и тежест, като в леярското производство на черни метали, с оглед приложението на чл. 67 ПКТП (отм.).

Предвид изложеното дотук настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение се явява законосъобразно, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. Л. И., чрез адв. Т. К. Р. срещу Решение № 2153-21-13 от 17.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/89 от 02.12.2022 г. на ръководител ПО в ТП на НОИ – С.-град. ОСЪЖДА И. Л. И. да заплати по сметка на ТП на НОИ [населено място] сума в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: